

[Fuglsang.]

den er, paa frivilligt Grundlag. Lad os se, om det ikke kan lade sig gøre at finde en Ordning, hvorefter ogsaa Begravelseskasserne kan udvikle sig paa lignende Maade ved Frivillighed.

Den Betænkning, som et Udvalg har udarbejdet, er meget interessant, og jeg tvivler ikke om, at alle Medlemmerne har læst den; det er jo klart, den er jo omdelt paa Pladserne. I denne Betænkning ser vi mange interessante Ting, bl. a. at Begravelseskasserne har udviklet sig meget stærkt under den Lov, der blev givet i 1905. Den 31. December 1905 kom 929 Kasser under Tilsyn. De havde 314 000 Medlemmer og ejede en Formue, der ikke var helt ubetydelig, 2 180 000 Kr. godt og vel. Og den 31. December 1923 ser vi af Betænkningen, at Antallet af Kasser under Tilsyn er blevet 1 363 med op imod 600 000 Medlemmer og ca. 12½ Mill. Kr. i Formue. Det er dog en Udvikling, der er værd at se hen til. Gaar vi lidt længere frem, til 1925, var Antallet steget yderligere med 11 Kasser, og deraf er der 982, der er i Forbindelse med anerkendte Sygekasser.

Jeg kunde tænke mig, at det, at man vedtager en Lov, hvorefter det skal være tvunget eller kan blive tvunget for alle Medlemmerne i en statsanerkendt Sygekasse at skulle ind i Begravelsesforsikringen, vilde skade Tilgangen fra de yngste Aargange, og det er vel netop dem, man har tænkt i dette Forslag at forsøge at faa ind i Begravelseskasserne. Det er der dog nogen Udsigt til. Jeg ved godt, at de gamle skal dø, og de unge kan dø; men ikke desto mindre er der jo mere Udsigt til, at de gamle dør, end at de unge dør. De unge tænker ikke saa meget paa deres Begravelse, de gaar ikke og spekulerer paa det til Hverdag, og det er i og for sig heller ikke nogen Nytte til. Men at de kan tvinges ind i en Begravelseskasse, kunde jeg tænke mig vilde blive til ikke ringe Skade for den frivillige Tilslutning til Sygekasserne, og det er jeg, som sagt, meget betænkelig ved.

Jeg skal ikke her komme ind paa en Omtale af de enkelte Paragraffer i Lovforslaget, det er der vel ingen Grund til, først og fremmest fordi denne Betænkning jo er omdelt paa Medlemmernes Pladser, og den bør i alt Fald alle interesserede sætte sig ind i; dernæst vil vi jo i et Udvalg forsøge, tænker jeg mig, at finde den bedste Ordning af denne Sag, søge at finde de bedste Veje frem for baade Sygekasserne og Begravelseskasserne. I øvrigt skal jeg nøjes med disse

Bemærkninger, idet jeg henviser til Ministerens Udtalelser ved Fremsættelsen af Lovforslaget samt til den paagældende Betænkning, som jeg altsaa tænker mig, at alle Medlemmerne allerede har sat sig ind i.

V. S. Petersen: Jeg kan paa mit Partis Vegne give det foreliggende Lovforslag vor Tilslutning, saa meget mere som Ministeren her holder sig særdeles tæt op til den afgivne Udvalgsbetænkning — jeg tror ikke, der er nogen som helst Afvigelse derfra. Da yderligere det paagældende Udvalg var særdeles mangesidigt sammensat, har forskellige modstridende Anskuelser gjort sig gældende, og Resultatet er derfor blevet det Kompromis, man som bekendt vanskeligt kommer udenom.

Det er ikke nødvendigt at udrede Forslagets Enkeltheder, det er let overskueligt. Det giver de tilsynsførende Myndigheder en stærkere Myndighed med Hensyn til at faa de enkelte Kasser til at rette sig efter Paabudene, ikke alene som tidligere at meddele deres Medlemmer, deres Generalforsamlinger, naar der var visse administrative eller økonomiske Forhold, som burde ændres, men nu ogsaa Adgang til at tvinge de paagældende Kasser til at gennemføre disse Ændringer. Deri ligger jo en af Hovedforskellene mellem den nu gældende Lov og saa det foreliggende Lovforslag. Men jeg maa tilstaa, at skønt den ærede Ordfører for Partiet Venstre før udtalte sin Formodning om, at samtlige Rigsdagens Medlemmer jo nok havde læst den paagældende Udvalgsbetænkning, saa har jeg en svag Mistanke om, at det ærede Medlem ikke selv har læst den, for hvis han havde det, maatte han aabenbart vide, at der foreligger intet som helst om, at Kasserne skal tvinges til at gøre Optagelsen i Begravelseskassen obligatorisk.

Hvad der foreligger, er, at de enkelte Kasser, om de ønsker det, kan faa Adgang til at vedtage Bestemmelser i deres Sygekassevedtægter — et Forhold, vi i øvrigt har behandlet under det foregaaende Punkt paa Dagsordenen —, men hvis man synes, at det er noget ganske forskrækkeligt, saa har man ogsaa Lov til at lade være. Jeg understreger dette, fordi det, som sagt, ser ud til, at den ærede Ordfører for Venstre er den eneste, der ikke har læst Betænkningen, i hvert Fald har sprunget noget over.

Jeg vil saa blot sige, at der er et Forhold, som ikke tilfredsstiller mig helt. Jeg har været Medlem af det paagældende Udvalg,